

af Understøttelse ophøre; i Danmark gaar vi til en Indskrænkning med Villie til at underkaste hvert enkelt Fag en fornyet og nøje Prøvelse til enhver Tid, naar nye Momenter til Bedømmelse foreligger.

Forespørgeren (Stauning): Den højtærede Minister sluttede efter en lang Tale med at besvare Forespørgselen og slap, synes jeg, særdeles let og hurtigt over denne Besvarelse. Naar jeg har gjort den Opfattelse gældende, at en Erkendelse af en ekstraordinær Arbejdsløshedstilstand i Henhold til Lovens § 28, 2det Stykke, ikke kan ophæves stykkevis paa den Maade, det nu sker, kalder den højtærede Minister det en haarrejsende Fortolkning. Ja, det sete afhænger ofte af Øjnene, der ser. Jeg har talt med Folk, hvis Forstand mindst staar paa Højde med den højtærede Ministers, der ganske støtter min Opfattelse, men det er saamænd ikke værd at føre Striden paa det Grundlag; det har jeg allerede en Gang sagt. Jeg anser den af mig fremsatte Opfattelse for at være rigtig. For den, der vil læse Loven med normal Forstand, for den, der ikke skal bruge kunstige Fortolkninger, er der ingen Tvivl. Den ekstraordinære Arbejdsløshed maa i den Situation, hvori vi nu er, og som Lovens § 28, 2det Stykke, tager Sigte paa, betragtes og behandles som en Helhed, der ikke kan skilles ud i Stykker, Smaastumper, Grupper o. s. v., allerede af den ene, simple Grund, at man selvfølgelig ikke, naar man har en ekstraordinær Arbejdsløshedstilstand som den nuværende, kan skille et Antal Fag ud, i dette Tilfælde 38 Fag, og sige: Hos jer er der nu ikke mere ekstraordinær Arbejdsløshed, I kan derfor søge Arbejde, naar man ved, at der paa den anden Side staar et andet, lige saa stort Antal arbejdsløse, som forhindrer, at der overhovedet kan søges Arbejde.

Normal Tilstand er den Tilstand, hvorunder det er muligt for enhver at søge Arbejde med Udsigt til at opnaa Arbejde. Naar den Tilstand er inde, saa kan der ikke være nogen Tvivl om, at saa er vi ogsaa med til at ophæve ekstraordinær Understøttelses Udbetaling; men denne Tilstand er ikke inde. Det vover den højtærede Minister heller ikke at sige. Han vover ikke at sige, at Tilstanden nu er saadan, at enhver, der vil, kan faa Arbejde. I nogle forblommede Sætninger var den højtærede Minister inde paa Fornærmelser mod de arbejdsløse, men alligevel vovede han ikke at gøre det gældende,

som er det eneste, der vilde due, nemlig en Paastand om, at enhver, der vil, kan faa Arbejde.

Den højtærede Minister affærdigede ogsaa Spørgsmaalet om, hvor de paagældende, der nu udelukkes fra Understøttelse, skal henvende sig, med nogle Talemaader. Først bebrejdede han mig, at jeg ikke havde spurgt, om de skulde henvende sig til Fattigvæsenet. Jeg troede ikke, at det var nogen Forbrydelse at nævne Grundlovens § 82. Jeg troede, at det var lovligt at bygge sin Forespørgsel paa en faktisk bestaaende Lovgivningsbestemmelse, der giver Borgerne et Tilsagn om, at den, der ikke ved egne Midler kan ernære sig og sine, skal have, hvad der er nødvendigt til Livets Ophold, af det offentlige. Om „Social-Demokraten“ har udeladt noget af denne Paragraf, det har jeg ingen Mening om, men jeg har gengivet den helt og holdent, og saa synes jeg ikke, at den højtærede Minister burde gaa udenfor Salen for at faa nogen at polemisere imod. Jeg læste hele Paragraffen op, og jeg var heller ikke bange for Slutningen. Men den højtærede Minister gjorde ikke det, han skulde have gjort, han svarede ikke paa Forespørgselen; han sagde ikke, hvor de paagældende skal gaa hen.

Ministerens Cirkulære stiller i Dag eller i Morgen eller en af Dagene 12 000 Mennesker, der ikke har Krav paa vedtægtsmæssig Understøttelse, overfor den Situation, at de ikke har det nødvendige til Livets Ophold. Hvor skal — jeg spørger igen — disse Mennesker henvende sig? Til Fattigvæsenet? Eller til Hjælpekasserne? Eller vil Ministeren skaffe dem Arbejde? Er der andre Udveje, saa bør den højtærede Minister anvise dem. Den rigtige Udvej er at skaffe Arbejde. Det er ikke gjort med at fortælle os, at Fattigvæsenet er den sidste Tilflugt for dem, der ikke vil arbejde, og derved insinuere, at de Folk, der nu er arbejdsløse, hører til den Kategori, der ikke vil arbejde. De 38 000 og et Par Hundrede, som i Dag staar som offentlig anmeldt arbejdsløse, og de 10 000, der rolig kan lægges dertil, er ikke Vagabonder eller arbejdssky Personer. Jeg kender adskillige Hundreder af dem personlig og har kendt dem gennem mange Aar, den højtærede Minister kan være overbevist om, at det er hæderlige, brave Folk, som gerne vil arbejde. Den højtærede Minister og den Regering, han tilhører, har imidlertid i to Aar gjort, hvad de kunde, for at hindre, at disse Folk kan arbejde. Den Kendsgerning listede den